

In Zijn handen wil ik mijn leven leggen.
Mijn naam geborgen weten bij Hem.

TOT VROOM AANDENKEN AAN
MEVROUW

Irma HAEGEMAN

weduwe van de Heer

Louis EEMAN

geboren te Sint-Maria-Lierde op 25 juni 1914
en godvruchtig overleden in
het O.-L.-Vrouwziekenhuis te Geraardsbergen
op 9 augustus 1992,
voorzien van de HH. Sakramenten der zieken.

Elke mens gaat zijn eigen weg in het leven.
Geen twee levensgeschiedenissen zijn gelijk.
Wie zoals Irma geprobeerd heeft er iets
schoons en goeds van te maken zal door de
Heer een trouwe dienaar worden genoemd.

Haar leven werd getekend door hard werken
eerst, en naar het einde toe door veel lijden.
Veel kan zij niet hebben stil gezeten; haar
aard en werklust lieten zulks niet toe. Geboren
juist voor het begin van de eerste wereldoorlog
is zij groot geworden in de moeilijke jaren
erna. Jonge mensen van toen beschikten niet
over het confort van onze generatie, en dat
was zeker geen nadeel. Wie iets wilde worden
moest er zelf hard voor werken. Zo werd zij
iemand die in staat was om in goede en
kwade dagen lief en leed met een gerust
gemoed te kunnen dragen.

Aan initiatieven heeft het in het leven van
Irma zeker niet ontbroken. Samen met haar
zuster heeft ze nog een tijdje handschoenen
gemaakt. Na haar huwelijk met Louis begon
ze met hem de uitbating van een winkel voor
ijzerwaren. Het was voor haar een genoegen

met andere mensen te mogen omgaan. Hun
huis werd omgevormd tot een gezellig café
en lokaal voor de plaatselijke duivenbond. W'e
de bus moest nemen kon bij hen in alle
veiligheid zijn fiets achterlaten.

Velen zullen haar vriendelijkheid en levens-
kunst niet vergeten. Wie goed is voor anderen
wordt in het leven echter daarom niet minder
beproeft. Betrekkelijk vroeg, hij was 56 jaar,
verloor zij haar man, Louis, na een langdurige
ziekte. Gelukkig kon zij rekenen op de steun
van haar kinderen en vooral van zoon Benny,
die altijd bij haar is gebleven. Zelf werd zij
de laatste jaren in haar gezondheid zwaar
getroffen en kon ze zich alleen verplaatsen
met een rolstoel. Ondanks de vele zorgen
die ze nodig had, kon ze tot kort voor haar
dood, thuis blijven dank zij de edelmoedige
inzet van haar kinderen Benny, Willy en
Marie-Jeanne, en haar kleinkinderen Geert en
Carine. Wie zo omringd wordt door zijn ge-
liefden, kan de dood tegemoet gaan als een
bevoorrecht mens.

Wie de Heer vreest, zegt de Schrift, eert
zijn ouders; wie zijn ouders eert die eert
ook God. De beste herinnering aan onze ge-
liefde overledenen is wellicht deze: te weten
dat we alles en zelfs nog iets meer hebben
gedaan, om hen te steunen en te begeleiden
tot het punt waar zij, aan de hand van God
nog alleen verder kunnen gaan.

†

**De families HAEGEMAN, EEMAN,
VAN DE PONTSELE en CEUTERICK,**

zijn gevoelig voor uw bliken
van deelneming en danken U oprecht.

Rouwleiding b.v.b.a. Raoul - (055) 42 24 79